

พาท่องทิวไทย

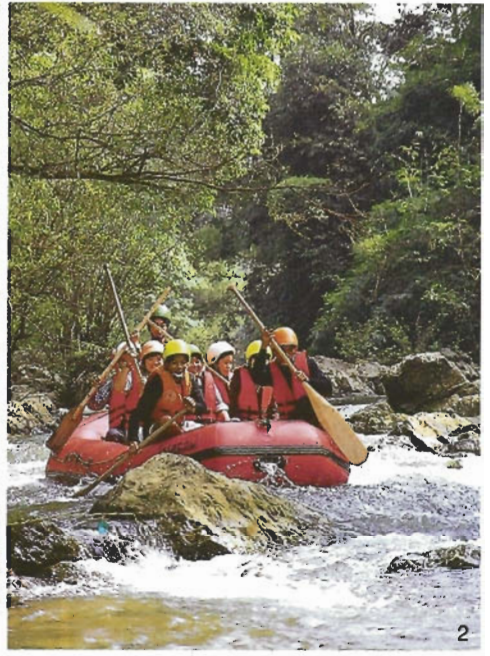
ตามตะวัน เรื่อง
อาภรณ์ อินทรชิต ภาพ

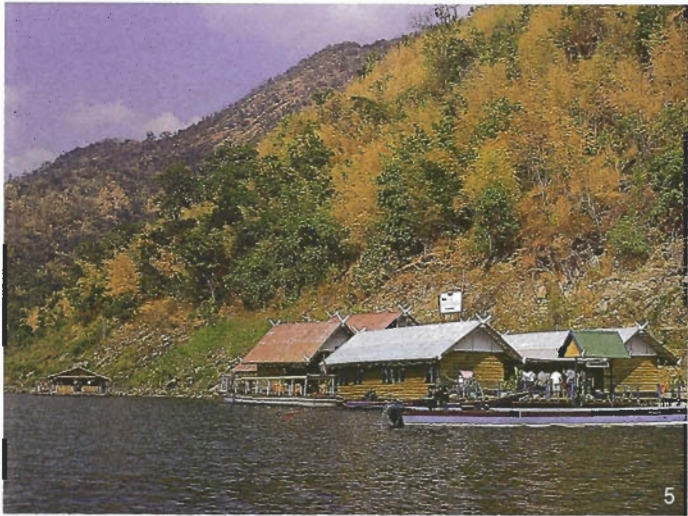
ล่องแก่ง
ตามกล่มชมเมืองที่...ตาก

1

2

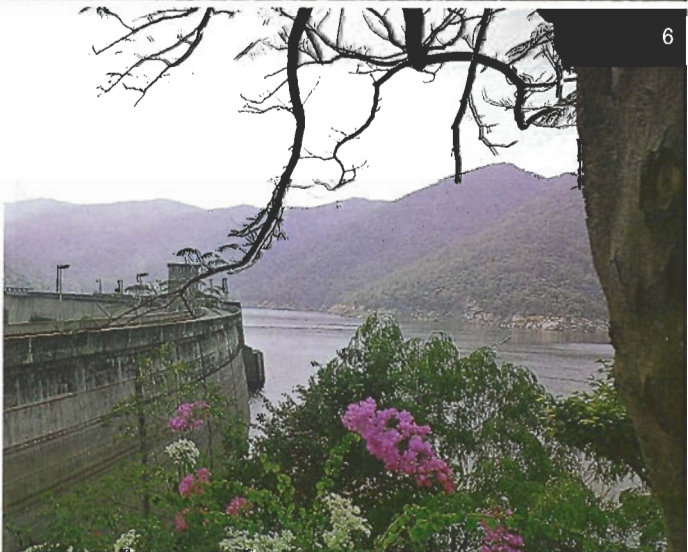
5

3

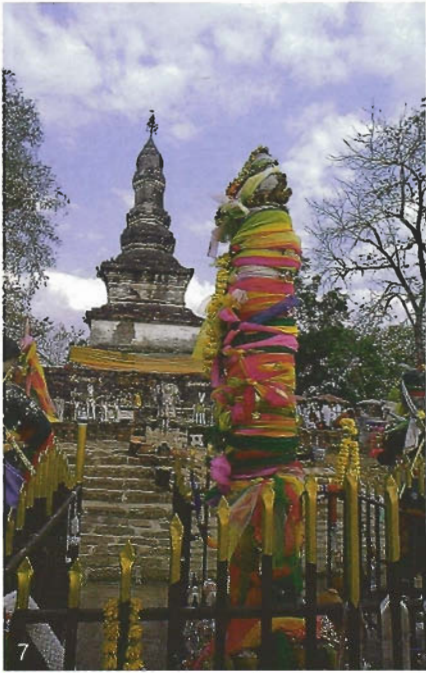

4

6

- 1.-2. เผลิงสายน้ำ ล่องแก่งแม่ละเมา
- 3. เรือยางจอดรอนักผจญภัย
- 4. อาหารกลางวันกลางป่า
- 5. แพบริการนักท่องเที่ยว ชมเขื่อน
- 6. ทัดนียบาที่เขื่อนภูมิพล

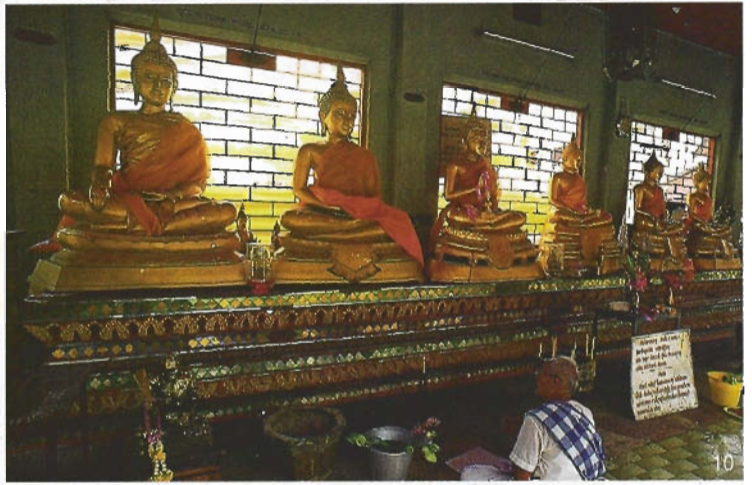
7

8

9

10

11

- 7. เจดีย์ยุทธหัตถี
- 8. ยามเย็นที่สะพานมิตรภาพไทย-พม่า
- 9. วัดพระบรมธาตุ
- 10. ความสงบในวัดพระบรมธาตุ
- 11. แสงเสียงตระการตาในงานตากสินมหาราชานุสรณ์

พม่า ณ เมืองแครง ไดยกทัพเสด็จ ฯ กลับไทยโดยผ่านเมืองตากเป็นแห่งแรก ในสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมืองตากก็ยังมีความสำคัญในฐานะเป็นเมืองที่กองทัพไทยใช้เป็นทัพชุมนุมพล เมื่อครั้งจะไปตีหัวเมืองฝ่ายเหนือ และมหาราชองค์หลังสุดที่ได้เสด็จ ฯ มาเมืองตากก็คือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ซึ่งจังหวัดตากนี้ถือเป็นต้นกำเนิดการรับราชการของพระองค์ท่าน โดยเริ่มรับราชการในตำแหน่ง หลวงยกกระบัตรเมืองตาก และได้เลื่อนพระยศเป็นพระยาตากต่อมา

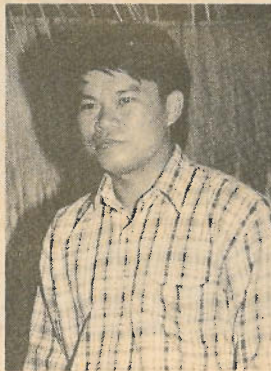
ร่ายยาวประวัติ-ศาสตร์ให้ฟังอาจทำให้หลายคนเบื่อ แต่เหตุเพราะความเมื่อนี้แหละทำให้เรากลายเป็นคนไม่รู้ อย่างฉฉฉครั้งนี้อารมณ์ใจได้ไปเที่ยว เลยลืมทำความรู้จักสถานที่ก่อน กลายเป็นพวกเที่ยวอย่างเดียวไม่ยุ่งเกี่ยวกับใคร จึงปล่อยไปไปตัวเบ้อเริ่มเมื่อไปถามเพื่อนร่วมคณะว่าสมเด็จพระเจ้าตากสิน ฯ เกี่ยวข้องอะไรกับเมืองตาก เพราะจากวิชาประวัติศาสตร์ที่ท่องมา จำได้เพียงว่า พระองค์เป็นผู้กอบกู้เอกราชและตั้งเมืองธนบุรีเป็นราชธานีใหม่ ตัวอย่างครั้งนี้ของฉฉ ฉฉปกครองควรแนะนำเด็ก ๆ ของท่านขณะอ่านด้วย เป็นความสามารถพิเศษส่วนตัว ไม่สมควรเลียนแบบ

จากอำเภอเมืองตาก คุณวิบูลย์ กาสมสัน โกตหนุ่มของแม่สอดการท่องเที่ยว พาเราลัดเลาะบนเส้นทางคดเคี้ยวขึ้นเขาสู่อำเภอแม่สอด อำเภอฝั่งตะวันตกของจังหวัดตาก จุดหมายแรกของการท่องเที่ยวครั้งนี้ นั่นคือ ล่องแก่งแม่ละเมา

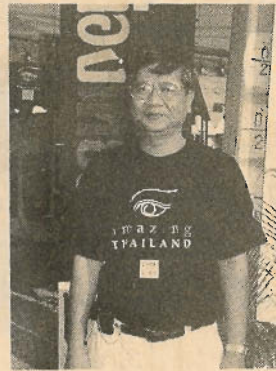
พอรู้ว่าจะได้ล่องแก่งเท่านั้นแหละ ก็นึกถึงเมื่อครั้งไปล่องแก่งที่แดนเนรมิต ตอนนั้นเป็นเครื่องเล่นที่เพิ่งนำเข้ามาใหม่ ๆ โฆษณาในทีวีอย่างน่าตื่นเต้น เด็ก ๆ รุ่นนั้นต้องไม่พลาดการไปล่องแก่ง ครั้นได้ใช้บริการเครื่องเล่นสมัยใหม่ ครั้งสองครั้งก็เริ่มเบื่อ เพราะไหนจะต้องนั่งตากแดดหัวแดงในเรือ จังหวะของความตื่นเต้นหวาดเสียวมีเพียงช่วงสองช่วง ตอน

ช่วยกันพาย แต่บางครั้งก็มาชนกัน

คุณวิบูลย์ กาสมสัน

คุณจุนหงส์ สารนาถ

เรือลงจากที่สูงน้ำแตกกระจาย เสื้อผ้าเปียกโชก เป็นอันจบ แต่ล่องแก่งแม่ละเมาครั้งนี้ยังคงคาดไม่ถึง

ก่อนจะผจญภัยกัน ต้องเติมพลังก่อน งานนี้ไม่มีใครเกียง ไม่มีใครซ่า เพราะตั้งแต่เช้ายังไม่มီးอะไรตถึงท้อง แต่ละคนจึงรีบคว้ากระติ๊บข้าวที่ทางแม่สอดการท่องเที่ยวจัดไว้ เปิดเปิบทันที กลิ่นหอมของใบตองในกระติ๊บทำให้ข้าวผัดกับไก่ทอดมือนี้อร่อยทวี บวกกับบรรยากาศกลางป่าเขาริมลำน้ำ เราจึงเจริญอาหารกันถ้วนหน้า

เดิมนั้นเราจะเห็นว่าการล่องแก่งเริ่มต้นด้วยการใช้ไม้ไผ่มาทำเป็นแพล่องแม่น้ำ ทว่าต่อมามีการใช้ไม้

ไผ่อย่างเกินสมดุล ไม้ไผ่มีปริมาณลดลงอย่างมาก จึงมีการนำเรือยางเข้ามาใช้แทนเพื่อลดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในช่วงปีสองปีนี้ แต่ดูเหมือนจะอยู่ในความนิยมของชาวต่างชาติมากกว่า เพราะคนไทยยังกลัวว่าจะได้รับอันตราย

แต่จากคำบอกเล่าของคุณวิบูลย์ เจ้าของกิจการ ทั้งยังเป็นนายท้ายเรือมือฉมัง ผู้ริเริ่มการล่องแก่งลำน้ำแม่ละเมายืนยันว่าการพายเรือล่องแม่น้ำโดยเรือยางนั้นไม่เกิดอันตรายและน่ากลัวอย่างที่คิด จากประสบการณ์ที่ผ่านมามีนักท่องเที่ยวคนไทยประสบอุบัติเหตุจากการล่องแก่ง

แก่งแต่ละแห่งนั้นเขามีการจัดระดับความยากง่ายต่างกันตั้งแต่ 1-6 คือ

- ระดับ 1 ง่ายมาก ลักษณะน้ำจะเรียบ ๆ มีแก่งเล็กน้อย
- ระดับ 2 ธรรมดา เริ่มมีคลื่นบ้าง น้ำไหลแรงขึ้น
- ระดับ 3 ปานกลาง เริ่มมีแก่งน่าตื่นเต้น เทคนิคการพายสูงขึ้น
- ระดับ 4 ยาก มีแก่งที่ต้องใช้ทั้งเทคนิคและทักษะในการพาย

ระดับ 5 ยากมาก น้ำไหลเชี่ยวมาก ต้องใช้เทคนิคการพายสูง ถ้าร่างกายไม่แข็งแรง ไม่มีความรู้ในการล่องแก่งไม่ควรไปสัมผัส

ระดับ 6 อันตราย ไม่เหมาะแก่การล่องแก่ง

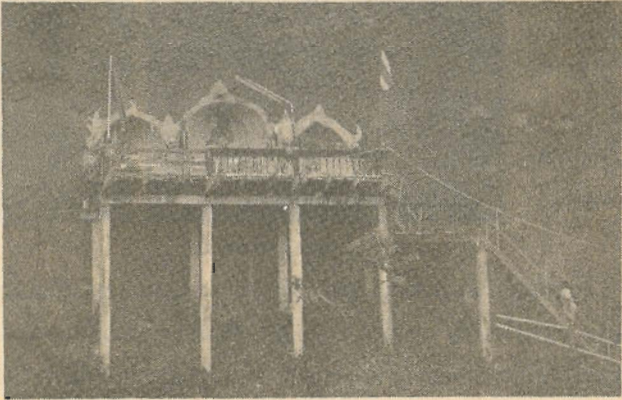
แต่ที่เรากำลังจะล่องกันนั้น อยู่ในระดับ 1-3 ยังไม่น่ากลัวนัก น้ำค่อนข้างตื้น แต่ถ้าใครชอบการผจญภัยแบบโหด ๆ ต้องมาล่องแก่งในหน้าฝน

แล้วก็ถึงเวลาต้องลงสนามจริง เพราะน้ำอยู่ในระดับตื้น ไม่มีอันตราย จึงไม่ต้องเรียนรู้ทักษะเทคนิคการพายเลย ไปเรียนกันในเรือนั้นแหละ หน้าที่หนักจึงตกอยู่กับนายท้ายเรือ แต่ที่ลืมไม่ได้ จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎของการล่องแก่งคือ ต้องสวมเสื้อชูชีพและหมวกกันน็อก ห้ามฝ่าฝืนกฎเหมือนอยู่ในกรุงเทพฯ ละ งานนี้ไม่มีตำรวจคอยจับปรับ แต่ธรรมชาติจะสอนเรื่องความประมาทให้คุณเอง

เราแบ่งกันลงเรือ 2 ลำ หนึ่งสำหรับช่างภาพ อีกลำสำหรับนางแบบ (ไม่ต้องจ้างเต็มใจสักล่องทั้งนั้น) สาว ๆ ส่วนมากไม่ได้เตรียมตัวมา เสื้อผ้าก็ขามาเท่าที่ที่จะใช้เท่านั้น จึงต้องลุยทั้งเสื้อเชิ้ต กางเกงยีนส์ แล้วผากรองเท้าไว้กับเจ้าหน้าที่บนบก ถ้าใครคิดมาพายเรือล่องลำน้ำก็ควรเลือกเสื้อผ้าที่เหมาะสม เช่นกางเกงขาสั้น ควรใช้ผ้าที่แห้งเร็ว รองเท้าแตะมีสายรัดจะดีมาก

เรือยางนางแบบของฉัน มีชายหนุ่ม 3 คน หนุ่มหนึ่งเป็นนายท้าย อาวุโสสุด อีก 2 หนุ่มเป็นผีพายด้านหน้าซ้ายขวา สาว ๆ ที่เหลือก็ช่วยกันพาย แบบเป็นบ้างไม่เป็นบ้างแต่ช่วยกันพาย

บรรยากาศสองฝั่งสดชื่นเย็นตาด้วยแมกไม้สีเขียว ขณะล่องเรือก็ฟังเสียงนกร้องเพลินหู ได้เห็นนกสีสวย ๆ เกาะกิ่งไม้ชัด ๆ ในคราวนี้ และได้ลื้อเล่นกับเจ้าแมลงปอที่บินตามเรือเป็นระยะ แมลงปอพวกนี้ไม่ต้งกลัวมนุษย์ บางตัวบินมาเกาะที่มือบ้าง ที่ไม้พายบ้าง ปลาในน้ำก็เวียนว่ายอวดโฉมอย่างสบายใจ พวกมันคงคิดว่าเจ้าเรือยางนี้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ หรือมันน่าจะรับรู้ได้ว่าเราผู้มาเยือนปรารถนาเพียงสัมผัสวิถีของสายน้ำและชื่นชมธรรมชาติเท่านั้น

ผาสามเงา

"วางพาย"

"วิกพาย"

คุณลุงนายท้ายเรือเสียง

เบื้องหน้านั้นเป็นแก่ง กระแสน้ำเชี่ยว เรือลำข้างภาพกำลังช่วยกันพายเพื่อหลีกเลี่ยงหิน เราก็ต่างสงสัยว่าทำไมลุงบอกให้วางพาย ทั้ง ๆ ที่น่าจะช่วยกันพาย แต่ยึดคติเชื่อผู้นำชาติพันภัย จึงพากันวางพาย แต่ให้วิกพายนี่สิ ทำให้ไม่เป็นเลยหันไปถามลุงช่วยสอนให้พวกหนูหน่อย

ถามไปถามมา จึงถึงบางอ้อ

"ไอ้คนที่พายอยู่ข้างขวา ชื่อกวาง คนที่อยู่ข้างซ้ายชื่อวิรัตน์"

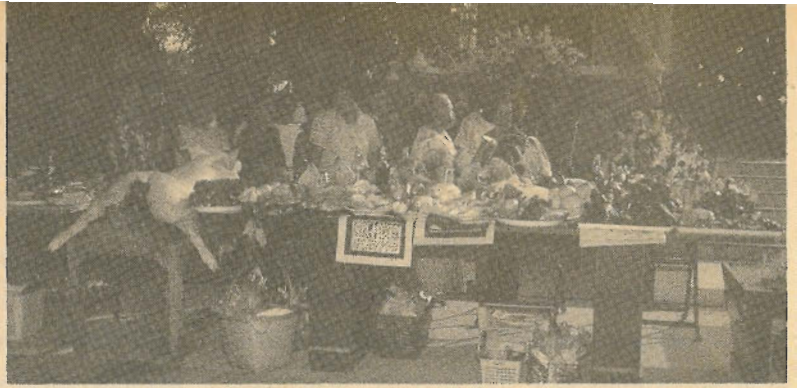
อ้อ ก็ลุงอุภาษาเหนือนี้เจ้า หมูเขาเลยฟัง 'กวาง' เป็น 'วาง' 'วิรัตน์' เป็น 'วิก' ตีนะที่ถามเร็ว ไม่อย่างนั้นคงวางพายจนถึงฝั่ง

เข้าใจคำสั่งดีแล้วก็พากันคล่องขึ้น ที่ต้องระวังขณะล่องแก่งอีกอย่างคือ ถ้าแหล่งไปแล้วเจอกิ่งไม้ พุ่มไม้ ต้องคอยหมอบตัวลงกับแพ และนี่เองที่ทำให้เราเรียนรู้ความสำคัญของหมวกกันน็อกที่ช่วยป้องกันอันตรายจากกิ่งไม้ อีกประการหนึ่งคือป้องกันเพื่อนเอาไม้พายกระแทกหัว โดยเฉพาะมือใหม่หัดพาย

ขณะพายเรือไป พลันได้ยินเสียงร้อง 'บ๊ล็อก ๆ' ดังระฆัง ลุงพาเรือไปใกล้ ๆ จึงพบเจ้าของเสียงรูปร่างคล้าย ๆ คางคกตัวใหญ่ ลุงบอกว่าชื่อ หมาน้ำ เพราะเสียงร้องของมันคล้ายหมา เรายังไม่แน่ใจเลยถามลุงอีกทีว่าเจ้าตัวนี้มีอีกชื่อไหม

"หมาน้ำเรียกอีกชื่อหนึ่งก็ สุนัขน้ำ" คือคำตอบของลุง ระยะเวลาพายเรือล่องแม่ละเมาครั้งนี้ประมาณ 1 ชั่วโมง ได้ล่องล่องแล้วเพลิน สนุก จนไม่อยากจะเลิก แต่ต้องหยุดไว้ก่อน เพราะยังมีโปรแกรมอื่นต่ออีก ถ้าใครอยากใช้เวลาล่องแก่งให้ละเอียด ที่แม่สอดการท่องเที่ยวยังมีบริการให้เลือกอีกหลายทริป ทั้งท่องเที่ยวไพรและล่องแก่ง

ผจญภัยพหุหมอกปากหอมคอนั่งรถต่อเข้าเมืองแม่สอด ผ่าน ศาลเจ้าพระวอ บริเวณกิโลเมตรที่ 62-63 ก็บีบแตรรดถวายท่าน แสดงความคารวะเป็นสิริมงคล คุณวินัยลย์บอกว่าศาลนี้เป็นที่เคารพนับถือของชาวตากมาก มีตำนานเล่าสืบต่อ

ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

เครื่องเซ่นบวงสรวงสมเด็จพระเจ้าตากสิน

ในอำเภอเมือง พ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาวางขายเรียงราย เป็นระเบียบ ทั้งเนื้อสัตว์ ผักสด ผลไม้ ขนมหวาน อาหารถิ่น ที่เห็นส่วนใหญ่เป็นชาวบ้านบรรยากาศจึงไม่ค่อยอึกทึก นาน ๆ ครั้งจะได้ยินเสียงตะโกนขายของ เห็นอะไรแปลก ๆ ไม่รู้จักก็ซื้อเราก็เข้าไปตามแม่ค้า แรก ๆ กลัวจะโดนไล่ตะเพิด แต่เปล่าเลย แม่ค้าพ่อค้าอัธยาศัยดี ยิ้มแย้ม คุยด้วยเหมือนเรา เป็นลูกเป็นหลาน

กะบองจ้อ อาหารพื้นเมือง

บรรยากาศตลาดยามเช้า

วันนี้ 28 ธันวาคม คือวันสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เมืองตากดูคึกคักเป็นพิเศษ เช้านี้มีพิธีบวงสรวงพระองค์ท่านที่ ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน ฯ ชาวเมืองตากพร้อมใจกันมาร่วมพิธี รวมทั้งพวกเราด้วย

ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชนี้ แต่เดิมอยู่บนดอยวัดข่อยเขาแก้ว ผังตรงข้ามกับตัวเมือง ต่อมาในปี 2490 ชาวเมืองจึงช่วยกันสร้างศาลขึ้นใหม่ และให้กรมศิลปากรหล่อพระบรมรูปสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชขนาดใหญ่กว่าพระองค์จริงเล็กน้อย ในพระราชพิธีราชูปถัมภ์อยู่บนราชอาสน์ มีพระแสงดาบพาดอยู่ที่พระเพลา

และเนื่องในโอกาสนี้ องค์การคำของคุรุสภาได้จัดทำหนังสือ กฤตกาภินิหารสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชขึ้น เป็นหนังสือขนาดเล่มจิ๋ว ออกจำหน่าย เรา ก็พากันไปเข้าแถวซื้อ ทั้งให้ตัวเอง และเพื่อนฝูง ทั้งยังมีมาฝากผู้อ่านอีก เล่มจิ๋ว ๆ ขนาดนี้หายากมาก...

สายหน้อยจึงออกเดินทาง ไปอำเภอสามเงา ชมทัศนียภาพที่ เชื้อนภูมิพล ความทรงจำวิชาภูมิศาสตร์เริ่มฟื้นขึ้นมา เด็ก ๆ ชั้นประถมจำได้แน่ๆ เชื้อนนี้อีกชื่อหนึ่งว่า เชื้อนอันธิ เป็นเขื่อนอเนกประสงค์แห่งแรกของประเทศไทย

เพราะเป็นวันอาทิตย์ เราจึงพบนักท่องเที่ยวเดิน

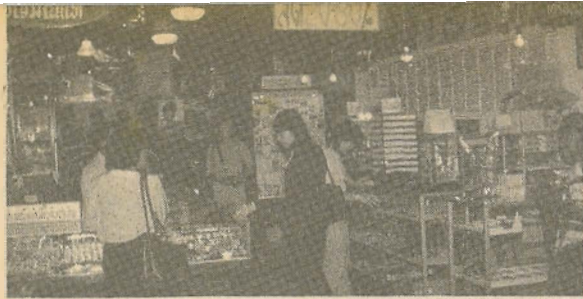
ทางมาชมความงามของเขื่อนมากทีเดียว ส่วนใหญ่จะขับรถมาเอง เดินลงจากรถ ก็เห็นแต่ละคนถือเหล่า เบียร์ ดิฉันถือมาด้วยลงเรือไปชมธรรมชาติก็ยังไม่รู้ว่าจะเห็นอะไร เพราะดูเหมือนใจจะอยู่ที่น้ำเมา

อีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวที่เชื่อนภูมิพลคือการล่องแพ โดยใช้เรือยนต์ลากจูงไปตามสถานที่ต่าง ๆ มีหลายบริษัทคอยบริการนักท่องเที่ยว คิดราคาตามระยะทางไกลสุดก็จากเชื่อนภูมิพลถึงดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

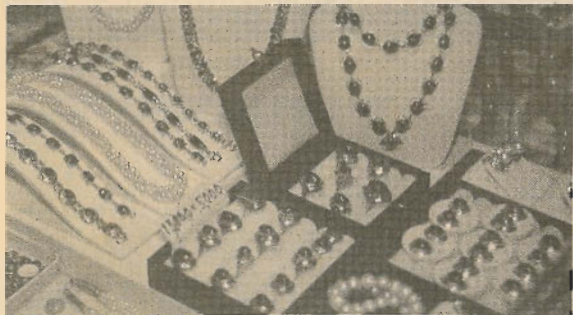
แต่เราเลือกใช้บริการล่องเรือระยะทางใกล้ รับลมเย็น ๆ เรือพาล่องผ่านเขาหินลักษณะเหมือนหนามแหลมคมคนเรือบอกว่าข้างบนเขามีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ เป็นที่เคารพสักการะของชาวแพทั่วไป

จากนั้นจึงพาล่องไปชม เกาะวาเลนไทน์ เกาะที่มีสวนหินและหาดทรายขาวทอดยาว สงสัยทำไมใช้ชื่อแสนโรแมนติก ทั้งที่เป็นเกาะโล้น ๆ ตัวเกาะก็ไม่มีที่พักรองรับ คนเรือจึงให้ความกระจ่างว่าเกาะนี้เหมาะสำหรับเล่นแคมป์ไฟ เล่นน้ำ และพวกชอบหาหุ้มนกสงบนตัว วิธีพักที่เกาะก็ใช้วิธีล่องแพแล้วมาจอดที่นี่

หลายคนจึงพยายามหาที่มาของชื่อเกาะ บ้างก็ว่าแต่ก่อนนั้นคงมีคู่หนุ่มสาวมาติดเกาะด้วยกันก่อเกิดความรัก...

จับจ่ายซื้อของที่ตลาดริมเมย

อัญมณี สินค้าขึ้นชื่อของตลาดริมเมย

มาว่าท่านเป็นนักรบชาวกะเหรี่ยง สมเด็จพระนเรศวรทรงแต่งตั้งให้เป็นนายด่านอยู่ที่ด่านแม่ละเมา เพื่อคอยป้องกันข้าศึกมิให้ข้ามเข้ามาได้

เลยไปอีกหน่อยถึงหลักกิโลเมตรที่ 68 จึงให้รถจอดเพื่อทดสอบความแปลกของ เนินพิศวง ไม่ได้ทดสอบเอง แต่ดูรถคันอื่นที่จอดรอไว้ตรงทางขึ้นเนินโดยไม่ได้ติดเครื่อง ปรากฏว่ารถไหลขึ้นเนินไปเอง นำพิศวงจริง ๆ แต่นักวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นภาพลวงตา เนื่องจากได้มีการวัดระดับความสูงของเนินลูกนี้แล้ว ช่วงที่มองเห็นเป็นที่สูงนั้น มีระดับความต่ำกว่าช่วงที่เห็นเป็นทางขึ้นเนินรถที่เราเห็นว่าไหลขึ้นเนินที่จริงไหลลงสู่ที่ต่ำ แต่ก็ไม่มีใครบอกได้ว่าทำไมจึงเกิดภาพลวงตาขึ้น

โปรแกรมสุดท้ายของเย็นนี้ ไปชมพระอาทิตย์ตกดินริมแม่น้ำเมย จากตัวเมืองแม่สอดไปทางตะวันตกประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงสุดเขตแดนไทย นักท่องเที่ยวนิยมมาซื้อบั้งกันที่ตลาดริมเมย เพราะมีสินค้าพื้นเมืองให้เลือกมากมายทั้งของไทยและพม่า แต่น่าเสียดายเรามาถึงตอนตลาดวายแล้ว และยังพลาดการข้ามไปฝั่งพม่าอีกด้วย เพราะเขปิดด่านตั้งแต่ 17.00 น.

17.00 น. เป็นเวลาปิดด่านนั้นสำหรับคนไทยที่จะข้ามไปเที่ยวฝั่งพม่า แต่สำหรับชาวพม่าที่ข้ามมาฝั่งไทยยังไม่ใช้เวลาปิด 6 โมงเย็นแล้วก็ยังเห็นคนพม่าเดินของไว้บนหัวเดินข้ามสะพานกลับประเทศ บางรายยังคงตะโกนขายสินค้าอย่างไม่ทุกขร้อน อย่างไม่กลัวด่านปิด เพราะเขาและเธอเหล่านั้นไม่ต้องผ่านด่าน ใช้วิธีเดินข้ามแม่น้ำเมยหรือแม่น้ำตองยिनของพวกเขา

ไกด์ของเราขออนุญาตเจ้าหน้าที่ประจำด่านตรวจให้

ชาวพม่านำสินค้ามาขาย

พวกเราไปถ่ายรูปรูปอาทิตย์ตกดินบนสะพาน เราจึงดูเหมือนพม่ากลับถิ่นโดยปริยาย จะต่างก็ตรงไม่ได้ใส่สร้ง ไม่มีของเทินบนหัว มีบางคนพยายามทำตัวกลมกลืนเอากระเป๋าล่องเทินหัว แต่ไม่ไหว กลัวคอหักก่อนจะได้เห็นดวงอาทิตย์ตก

ทั้งที่พยายามทำตัวกลมกลืนกับหมู่ชนพม่า แต่ไม่วายถูกจับไล่ออกจากดินแดน ขณะที่กำลังชื่นชมกับตะวันสีแดงดวงโต ช่างภาพต่างเก็บภาพอย่างเพลินใจ มอเตอร์ไซด์คันนั้นก็แล่นมาจากฝั่งเมืองเมียวดี ชายวัยฉกรรจ์ผู้ขับขี่ตะโกนอะไรไม่ได้ศัพท์ เพราะเราฟังไม่รู้เรื่อง แต่ชาวบ้านพม่าที่เดินอ้อยอิ่งเมื่อกี้ต่างรีบจ้ำจ้าวด้วยท่าที่หวาดเกรง สักพักหนึ่งก็มีมอเตอร์ไซด์ เห็นสร้งปลิวมาแต่ไกล มาถึงก็ตะโกน ๆ มองหน้าเราพูดอะไรไม่รู้ ขึ้นที่ตวงอาทิตย์

"โน โฟได้ ๆ" ภาษากลางที่สื่อสารกันได้

อ้อ...ไม่ให้ถ่ายรูป ขึ้นที่ตวงอาทิตย์ คงบอกว่าตวงอาทิตย์เป็นของเขา ตกดินที่เมืองเมียวดี ก็เป็นทรัพย์สินสมบัติของแผ่นดินพม่า แต่เราไม่สนใจยังคงเก็บภาพต่อไป

คราวนี้เลยเป็นเรื่องใหญ่ ฝ่ายเมียวดีต้องพานักข่าวของเขา และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งรู้ภาษาอังกฤษมาเจรจากับเรา ข้อนี้ต้องยกย่องคนพม่าในฐานะมีสปายที่ส่งข่าวเร็วมากเพียงข้าศึกไหวตัว ก็เตรียมกำลังพร้อม

ไกด์ของเราได้ทักใส่ภาษาอังกฤษเป็นกระบุง ต่อว่าพฤติกรรมเจ้าหน้าที่พม่า ที่กระทำต่อเราอย่างกับเป็นผู้ลี้ภัยทางการเมือง ฝ่ายนั้นขอโทษขอโพยเป็นการใหญ่ แล้วใครจะกล้าไปเที่ยวพม่าละ ถ้าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเป็นเช่นนี้

ก่อนอำลาอำเภอแม่สอด มีโอกาสไปนั่งชม กระบองจ้อข้าง ๆ กระทะ ทอดเสร็จก็กินกันทันที กระบองจ้อนี้มีแห่งเดียวที่แม่สอดเท่านั้น หลายคนสงสัยว่าคืออะไร ทำไมชื่อแปลกพิลึกที่แปลกเพราะนำมาจากพม่า ภาษาพม่า จ้อ หมายถึง ทอด กระบอง หมายถึง ฟักทอง คือฟักทองทอดโดยนำมาชุบแป้งทอดก่อน แล้วจิ้มกับน้ำจิ้มที่มีส่วนผสมของน้ำมะขามเปียก น้ำอ้อยเคี้ยว เกลือ ถั่วลิสงป่น และกระเทียม นอกจากฟักทองแล้วยังมีมะลอกอดิบ น้ำเต้า ถั่วงอก มาชุบแป้งทอดด้วย รสชาติอร่อยไม่แพ้กัน

วันที่สอง ...

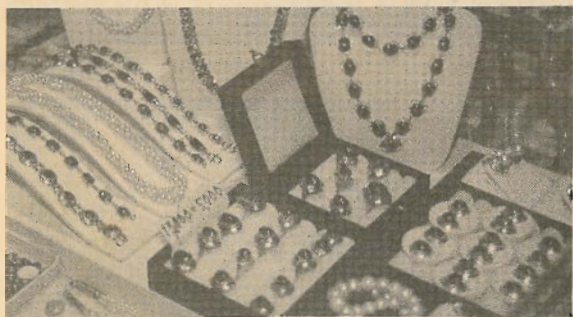
เริ่มต้นศึกษาวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาวตากที่ตลาด

จับจ่ายซื้อของที่ตลาดริมเมย

ชาวพม่านำสินค้ามาขาย

อัญมณี สินค้าขึ้นชื่อของตลาดริมเมย

มาว่าท่านเป็นนักรบชาวกะเหรี่ยง สมเด็จพระนเรศวรทรงแต่งตั้งให้เป็นนายด่านอยู่ที่ด่านแม่ละเมา เพื่อคอยป้องกันข้าศึกมิให้ข้ามเขามาได้

เลยไปอีกหน่อยถึงหลักกิโลเมตรที่ 68 จึงให้รถจอดเพื่อทดสอบความแปลกของ เนินพิศวง ไม่ได้ทดสอบเอง แต่ดูรถคันอื่นที่จอดรอไว้ตรงทางขึ้นเนินโดยไม่ได้ติดเครื่อง ปรากฏว่ารถไหลขึ้นเนินไปเอง นำพิศวงจริง ๆ แต่นักวิทยาศาสตร์ได้พิสูจน์แล้วว่า เป็นภาพลวงตา เนื่องจากได้มีการวัดระดับความสูงของเนินลูกนี้แล้ว ช่วงที่มองเห็นเป็นที่สูงนั้น มีระดับความต่ำกว่าช่วงที่เห็นเป็นทางขึ้นเนินรถที่เราเห็นว่าไหลขึ้นนั้นที่จริงไหลลงสู่ที่ต่ำ แต่ก็ไม่มีใครบอกได้ว่าทำไมจึงเกิดภาพลวงตาขึ้น

โปรแกรมสุดท้ายของเย็นนี้ ไปชมพระอาทิตย์ตกดินริมแม่น้ำเมย จากตัวเมืองแม่สอดไปทางตะวันตกประมาณ 6 กิโลเมตร ถึงสุดเขตแดนไทย นักท่องเที่ยวนิยมมาซื้อบั้งกันที่ตลาดริมเมย เพราะมีสินค้าพื้นเมืองให้เลือกมากมายทั้งของไทยและพม่า แต่น่าเสียดายเรามาถึงตอนตลาดวายแล้ว และยังพลาดการข้ามไปฝั่งพม่าอีกด้วย เพราะเขาปิดด่านตั้งแต่ 17.00 น.

17.00 น. เป็นเวลาปิดด่านนั้นสำหรับคนไทยที่จะข้ามไปเที่ยวฝั่งพม่า แต่สำหรับชาวพม่าที่ข้ามมาฝั่งไทยยังไม่ใช้เวลาปิด 6 โมงเย็นแล้วก็ยังเห็นคนพม่าเห็นของไว้บนหัวเดินข้ามสะพานกลับประเทศ บางรายยังคงตะโกนขายสินค้าอย่างไม่ทุกขร้อน อย่างไม่กลัวด่านปิด เพราะเขาและเธอเหล่านั้นไม่ต้องผ่านด่าน ใช้วิธีเดินข้ามแม่น้ำเมยหรือแม่น้ำต้องยिनของพวกเขา

ไกด์ของเราขออนุญาตเจ้าหน้าที่ประจำด่านตรวจให้

พวกเราไปถ่ายรูปรูปอาทิตย์ตกดินบนสะพาน เราจึงดูเหมือนพม่ากลับถิ่นโดยปริยาย จะต่างก็ตรงไม่ได้ใส่สร้อย ไม่มีของเทินบนหัว มีบางคนพยายามทำตัวกลมกลืนเอากระเป๋าล่องเทินหัว แต่ไม่ไหว กลัวคอหักก่อนจะได้เห็นดวงอาทิตย์ตก

ทั้งที่พยายามทำตัวกลมกลืนกับหมู่ชนพม่า แต่ไม่วายถูกจับไล่ออกจากดินแดน ขณะที่กำลังขึ้นชมกับตะวันตกดวงโด่ ช่างภาพต่างเก็บภาพอย่างเพลินใจ มือเตอร์ไรซ์คันนั้นก็แล่นมาจากฝั่งเมืองเมียวดี ชายวัยฉกรรจ์ผู้ขับขีตะโกนอะไรไม่ได้ศัพท์ เพราะเราฟังไม่รู้เรื่อง แต่ชาวบ้านพม่าที่เดินอ้อยอิ่งเมื่อกี้ต่างรีบจ้ำจ๋อด้วยท่าทีหวาดเกรง สักพักหนึ่งก็มีมือเตอร์ไรซ์ เห็นสร้อยปลิวมาแต่ไกล มาถึงก็ตะโกน ๆ มองหน้าเราพูดอะไรไม่รู้ ขี้ไปที่ดวงอาทิตย์

"โน โฟได้ ๆ" ภาษากลางที่สื่อสารกันได้

อ้อ...ไม่ให้ถ่ายรูป ขี้ไปที่ดวงอาทิตย์ คงบอกว่าดวงอาทิตย์เป็นของเขา ตกดินที่เมืองเมียวดี ก็เป็นทรัพย์สินสมบัติของแผ่นดินพม่า แต่เราไม่สนใจยังคงเก็บภาพต่อไป

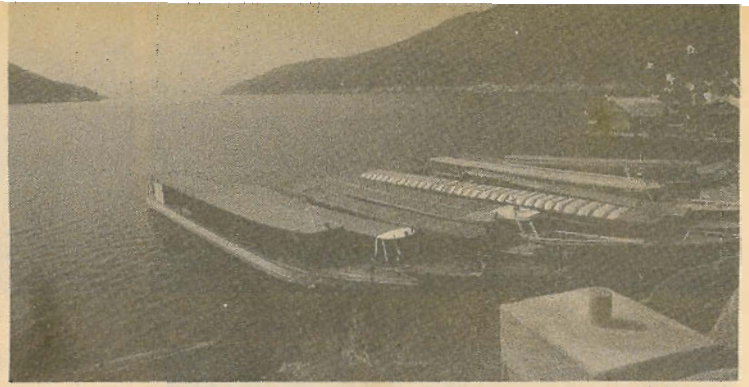
คราวนี้เลยเป็นเรื่องใหญ่ ฝ่ายเมียวดีต้องพานักข่าวของเขา และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งรู้ภาษาอังกฤษมาเจรจากับเรา ข้อนี้ต้องยกย่องคนพม่าในฐานะมีสปายที่ส่งข่าวเร็วมากเพียงข้าศึกไหวตัว ก็เตรียมกำลังพร้อม

ไกด์ของเราได้ทีใส่ภาษาอังกฤษเป็นกระบุง ต่อว่าพฤติกรรมเจ้าหน้าที่พม่า ที่กระทำต่อเราอย่างกับเป็นผู้ลี้ภัยทางการเมือง ฝ่ายนั้นขอโทษขอโพยเป็นการใหญ่ แล้วใครจะกล้าไปเที่ยวพม่าละ ถ้าเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเป็นเช่นนี้

ก่อนอำลาอำเภอมแม่สอด มีโอกาสไปนั่งชม กะบองจ้อข้าง ๆ กระทะ ทอดเสร็จก็กินกันทันที กะบองจ้อนี้มีแห่งเดียวที่แม่สอดเท่านั้น หลายคนสงสัยว่าคืออะไร ทำไมชื่อแปลกพิลึกที่แปลกเพราะนำมาจากพม่า ภาษาพม่า จ้อ หมายถึง ทอดกะบอง หมายถึง ฟักทอง คือฟักทองทอดโดยนำมาชุบแป้งทอดก่อน แล้วจิ้มกับน้ำจิ้มที่มีส่วนผสมของน้ำมะขามเปียก น้ำอ้อยเคี้ยว เกลือ ถั่วลิสงป่น และกระเทียม นอกจากฟักทองแล้วยังมีมะลอกอดิบ น้ำเต้า ถั่วงอก มาชุบแป้งทอดด้วย รสชาติอร่อยไม่แพ้กัน

วันที่สอง ...

เริ่มต้นศึกษาวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชาวตากที่ตลาด

ทิวทัศน์บริเวณเขื่อน

ท่าเรือบริการนักท่องเที่ยวที่เขื่อนภูมิพล

บ้างคิดเป็นตำนานสากลไปไกลว่า เซนต์วาเลนไทน์ เคยเดินทางมาพักบนเกาะนี้ จึงตั้งชื่อเป็นที่ระลึก ตำนานนี้อาจเป็นไปได้ถ้าเราเชื่อว่าทุกอย่างในโลกเป็นไปได้ทั้งนั้น

ขึ้นจากเขื่อน ก็ตรงไปอำเภอบ้านตาก ระหว่างทางผ่าน ผาสามเงา เป็นขุนเขาใหญ่ลูกหนึ่ง ที่เชิงเขาริมหน้าผาจะเป็นช่องลึกเข้าไปเรียงกัน 3 ช่อง ประดิษฐานพระพุทธรูปปิดทองช่องละองค์ ตามตำนานเล่าว่า พระนางจามเทวีราชธิดาแห่งเมืองละโว้เป็นผู้สร้าง เมื่อครั้งเดินทางตามแม่น้ำปิง เพื่อขึ้นไปครองเมืองหริภุญไชย ชาวบ้านนิยมไปไหว้สักการะพระพุทธรูปทั้งสาม แต่เราได้แต่สักการะอยู่เบื้องล่าง เพราะไม่ค่อยชอบไต่บันไดไม้กัน

ใช้เวลาไม่นานนักจากเขื่อนภูมิพลถึง วัดพระบรมธาตุ วัดที่เราต่างรู้สึกคล้ายกันว่า งาม คงเป็นเพราะเจดีย์สีทองเหลืองอร่ามที่โดดเด่นตระหง่าน อันจำลองมาจากพระธาตุชเวดากอง ที่พม่า ยามที่เราเหยียบย่างบนพื้นหินอ่อน ชั่วขณะเดินวนรอบองค์เจดีย์ ให้ความรู้สึกเย็นสบายใจ โปร่งโล่งจนเกิดสมาธิชั่วขณะ เป็นความงามเหนืออื่นใด

วัดพระบรมธาตุนี้ ตามตำนานกล่าวว่า พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงเสด็จโปรดสัตว์ ล่องมาตามลำน้ำปิง พระองค์ท่านได้เสด็จมายังดอยมะหิยังกะ ในเขตเมืองตาก จึงตรัสกับพระอานนท์ว่า สถานที่นี้เป็นสถานที่สำคัญ หากเราดลภาคปรีณิพพานแล้ว ให้นำเอาอัฐและเกศา กลับมายังดอยมะหิยังกะ หลังจากพระองค์ปรีณิพพานไปแล้ว 50 พรรษา พระอรหันต์ทั้ง 4 ได้นำพระสารีริกธาตุของพระองค์พร้อมด้วยเกศาอีก 4 องค์มาประดิษฐานยังดอยมะหิยังกะ นำเอาพระสารีริกธาตุบรรจุไว้ภายในพระเจดีย์ เพื่อเป็นที่สักการะบูชาของมนุษย์และเทวดา

ไหว้พระธาตุเป็นมงคลชีวิต แล้วไปชมอนุสรณ์ความยิ่งใหญ่พระปรีชาสามารถของพระมหากษัตริย์ไทยในอดีตที่เจดีย์ยุทธหัตถี หรือ เจดีย์ชนช้าง อยู่เยื้องกับวัดพระบรมธาตุแค่ 200 เมตรเอง

ล่องเรือชมทิวทัศน์

ลักษณะของเจดีย์เป็นแบบสุโขทัย ก่ออิฐถือปูน ฐานพุ่มมีลายบันเป็นรูปหน้าสิงห์สวยงาม องค์เจดีย์ส่วนใหญ่มีคราบตะไคร่น้ำจับทั่วไป แต่ชาวบ้านเล่าว่าที่นี่ในวันใกล้ห้วยออกมีผู้คนมากหน้าหลายตามาส่องหาเลข มิน่าละ บริเวณนี้ถึงได้มีแต่แผงขายล็อตเตอรี่

และรายการสุดท้ายของการเดินทางครั้งนี้ คือ ชมการแสดงประกอบแสงเสียง เทิดพระเกียรติพระเจ้าตากสินมหาราช งานนี้จัดได้ยิ่งใหญ่ไม่ต้องยกว่าจังหวัดอื่น ตระการตาทั้งแสงสี การแสดง เทคนิคพิเศษหาเห็นดินอากาศก็มิให้เห็น เรียกเสียงปรบมือจากผู้ชมเกรียวกราว คนที่อยากจะไปชมการแสดงแสงสี คงจะต้องอดใจรอนานหน่อย ปี 2542 ไนน์แหลงถึงจะจัดอีกครั้ง เป็นการปิดท้ายปีอะเมซิ่ง ไทยแลนด์

ต้อนรับปีการท่องเที่ยวไทย ใครยังไม่มึนที่หมยไนใจไปตากลมที่ตากกันเถอะ

ขอขอบคุณ :
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเหนือ เขต 4
บริษัท AXIS SPA ADVERTISING

อย่าพลาดร่วมสนุกกับเกมของฝากจาก...ตาก รับหนังสือเล่มจิวเป็นที่ระลึกจากทีมงาน อ่านกติกาได้จากหน้าสุดท้ายขวัญเรือนฉบับนี้